

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1639/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Törvényszék 3.Bf.134/2024/30. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

Indokolás

I.

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt, amelyben a Szegedi Törvényszék 3.Bf.134/2024/30. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az indítványozót mint IV. rendű vádlottat a Szegedi Járásbíróság 2023. szeptember 6-án meghozott 18.B.999/2017/310. számú ítéletével bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadása büntetőben, ezért 200 napi tétel (összesen háromezer forint) pénzbüntetésre ítélte. Az indítványozót az ellene 78 rendbeli bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette, illetve a 4 rendbeli vesztegetés elfogadás büntette emelt vád alól a bíróság felmentette. Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az ügyészség részleges megalapozatlanság miatt nyújtott be fellebbezést valamennyi vádlott terhére a bűnösség megállapítása, valamint súlyosabb szankció kiszabása végett. Az indítványozó és a védője felmentés érdekében fellebbeztek.
- [3] A [...] Vármegyei Főügyészség az indítványozó vonatkozásában kifejezetten hivatkozott a tényállás részleges megalapozatlanságára a 71 rendbeli bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntette kapcsán, és kérte a bűnösség megállapítását. Az ügyészség átiratában 7 rendbeli bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntette és a 4 rendbeli hivatali vesztegetés elfogadása büntette miatt emelt vád alóli felmentés okán bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta. Az indítványozó védője indítványozta az általa hivatkozott részbeni

megalapozatlanság kiküszöbölését, mert álláspontja szerint a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. A Szegedi Törvényszék 2025. február 3-án meghozott 3.Bf.134/2024/30. számú ítéletével az indítványozó vonatkozásában helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

- [4] 1.2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt, amelyben az Abtv. 27. §-a alapján kérte a Szegedi Törvényszék 3.Bf.134/2024/30. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [5] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a bíróság az Alaptörvénnyel ellentétesen értelmezte a jogszabályokat. Álláspontja szerint sérült a pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz való joga. Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem vizsgálta és érdemben nem bírálta el a védelem indítványát, amely a tényállás részbeni megalapozatlanságának vizsgálatára irányult. Véleménye szerint a bíróság lényeges kérdésre vonatkozóan nem adott választ, amellyel megsértette indokolási kötelezettségét.
- [6] Az indítványozó a jogorvoslathoz való jog sérelmét azon az alapon állítja, hogy azáltal, hogy a bíróság nem vizsgálta a részleges megalapozatlanságra vonatkozó indítványát, sérült a hatékony jogorvoslathoz való joga.

II.

- [7] 1. Az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott rendelkezése:

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

- [8] 2. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) releváns rendelkezései:

„590. § (1) A másodfokú bíróság – ha e törvény kivételt nem tesz – a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálja.”

„594. § (1) A másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében, vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítéokra hivatkoztak.”

„599. § (1) A másodfokú bíróság a fellebbezés elintézésére nyilvános ülést tart, kivéve, ha az ügy tanácsülésen intézhető el, vagy tárgyalást kell tartani.

(2) A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen

a) az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlansága esetén megállapíthatja a hiánytalan, illetve a helyes tényállást, ha az az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés útján lehetséges,”

III.

- [9] 1. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeinek vizsgálatakor az alábbiakat állapította meg.
- [10] 1.1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, többek között az Abtv. 27. §-a szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint az Abtv. 29–31. §-ok szerinti feltételeket.
- [11] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [12] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt további formai követelményeknek is megfelel, mert megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései], a támadott bírói döntést, tartalmaz a bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntés megsemmisítésére.
- [13] 1.2. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így bármelyik kimerítése önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában részben olyan kifogást fogalmaz meg, amelyet a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben is sérelmezett, részben pedig a bíróság döntésének tartalmi kritikáját tartalmazza. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a pártatlan bírósághoz való

jog sérelmén keresztül részben szintén a bírósági döntés tartalmi kritikáját fogalmazza meg, amikor azt kifogásolja, hogy a bíróság nem megfelelően értelmezte a jogszabályokat. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés [30] pont; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés [5] pont}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság ezért az indítvány ezen részeit érdemben nem vizsgálhatta.

[15] Jelen ügyben ugyanakkor, az indítvány egyéb, a tisztességes eljáráshoz való jog körében, azon belül is az indokolási kötelezettség kapcsán megtett érvei alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét veti fel és vizsgálendő, hogy a bíróság eleget tett-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettségének.

[16] 2. Az Alkotmánybíróság az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján külön befogadási eljárás lefolytatása nélkül érdemben bírálta el az ügyet.

IV.

[17] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.

[18] 1. Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján az indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {Ld. legutóbb: 3340/2025. (XI. 12.) AB határozat, Indokolás [19]}.

- [19] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor hangsúlyozta azt is, hogy az előbbi szempontok megítéléséhez vizsgálni kell a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]; 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [26]; 3375/2018. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [56]}. Az Alkotmánybíróság által rögzített elvek szerint azonban a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolása az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kiterjedjen {pl. 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]; 3340/2025. (XI. 12.) AB határozat, Indokolás [20]}.
- [20] 2. Jelen ügyben az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a másodfokú bíróság eleget tett-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos indokolási kötelezettségének.
- [21] 2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt kifogásolta, hogy a törvényszék nem vette figyelembe érveit, amellyel a tényállás részbeni megalapozatlanságát kifogásolta, döntésében nem reagált a védelem által felvetett tényekre.
- [22] 2.2. A Be. alapján a másodfokú bíróság döntését az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja kivéve, ha az megalapozatlan. A másodfokú eljárásban a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölésére van mód a tényállás kiegészítésével, helyesbítésével, ha a helyes tényállás az ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy felvett bizonyítás útján megállapítható. Eltérő tényállást csak akkor lehet megállapítani, ha az alapján a vádlott teljes vagy részbeni felmentésének, vagy az eljárás teljes vagy részbeni megszüntetésének van helye.
- [23] 2.3. Az Alkotmánybíróság áttekintette az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy iratait, és az alábbiakat emelte ki.
- [24] A másodfokú bírósághoz érkezett – ügyészi és védelmi – fellebbezések hivatkoztak a tényállás részbeni megalapozatlanságára, ezért azt a másodfokú bíróság részletesen vizsgálta. A törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben, az eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le, valamennyi tényállási pont tekintetében eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. A másodfokú bíróság mindenben osztotta és elfogadta az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyíték-értékelő tevékenységét.
- [25] A másodfokú bíróság az indítványozó vonatkozásában kiemelte, hogy helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok

alapján nem lehetett minden kétséget kizáróan megállapítani, hogy pusztán jelenlétével, ügykezelésével szándékerősítő hatást gyakorolva, segítséget nyújtott volna az I. rendű vádlottnak a vesztegetési bűncselekmények elkövetéséhez. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a marasztaló rendelkezések kapcsán helytálló indokát adta annak, hogy miért nem fogadja el a vádlottak büntetőjogi felelősségét tagadó védekezését. A törvényszék elismerte, hogy az eljárás során beszerzett bizonyítékok száma csekély volt, de az megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag olyan cselekményekben állapította meg a vádlottak bűnösségét, amely a másodfokú bíróság szerint is kétséget kizáróan bizonyított volt.

- [26] Az Alkotmánybíróság az ügy iratai alapján megállapította, hogy a másodfokú bíróság kitért a védelmi fellebbezésben hivatkozott „császtyi” szerb kifejezés értelmezésére is. Az indítványozó hivatkozott a „császtyi” szerb kifejezés fordításával kapcsolatos bizonytalanságokra, mert állítása szerint ez egy többértelmű, szövegkörnyezettől függő kifejezés, amelyből nem következik kétséget kizáróan az, hogy az indítványozó valamilyen jogtalan juttatásra vonatkozó felhívást közölt volna. Az indítványozó álláspontja szerint a kifejezés helyes értelmezése szerint nem a jogtalan előny kifejezett kérését, hanem a nyújtásának visszautasítását jelenti. A másodfokú bíróság a lehallgatási jegyzőkönyvek alapján azt állapította meg, hogy a jelzett kifejezés használata kétségekívül az ajándék, azaz a korrupciós pénz kérését, a felajánlás elfogadását jelentette. A másodfokú bíróság erre tekintettel helyesnek ítélte meg az elsőfokú bíróság ebben a körben tett megállapításait.
- [27] A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy valamennyi, az elsőfokú eljárásban elbírált bűncselekményt érintően elegendő adat állt rendelkezésre a vádlottak büntetőjogi felelősségének elbírálásához szükséges bírói meggyőződés kialakításához. A másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget sem a vádlottak felmentésére, sem velük szemben a büntetőeljárás megszüntetésére. A törvényszék az indítványozó vonatkozásában helyesbítette a felmentő rendelkezésekkel érintett bűncselekmények rendbeliségét és megnevezését.
- [28] Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a másodfokú bíróság érdemben vizsgálta és reagált az indítványozó által a fellebbezésben felvetett érveire. Teljes körűen felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét, és megindokolta, hogy miért tartja helytállónak az elsőfokú bíróság által megállapított tényeket, és miért tartja megalapozottnak a bűnösség megállapítását az indítványozóval szemben.
- [29] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat során azt állapította meg, hogy nem sérült az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt indokolt bírói döntéshez való joga, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró